

(274. 4.)

VERSLAG.

Artikel 38. Sommige leden hadden ernstig bezwaar tegen verhooging van dit onderartikel met f 16 150, welke verhooging blijkens de toelichting strekt tot voldoening van het aandeel van het Departement van Justitie in de kosten van het houden van motorrijwielen door officieren bij de politietroepen. Zij waren van de noodzakelijkheid dier uitgave geenszins overtuigd.

Artikel 95. Specificatie werd verzocht van de reclasseeringsinstellingen, waarover de bij dit onderartikel aangevraagde verhoogde subsidiën zullen verdeeld worden, zoomede eene opgave van de oorzaken, waardoor de aanvankelijk toegestane gelden met een zoo belangrijk bedrag zullen moeten worden overschreden.

De Commissie van Rapporteurs, vertrouwende, dat de Regeering bereid zal zijn bovenstaande opmerkingen alsnog schriftelijk te beantwoorden, is van oordeel, dat de openbare behandeling van het voorstel daarmede genoegzaam zal zijn voorbereid.

Aldus vastgesteld den 26sten October 1921.

VAN VEEN.
 OUD.
 SANNES.
 SWANE.
 VAN SASSE VAN YSSELT.

(274. 5.)

NOTA NAAR AANLEIDING VAN HET VERSLAG.

(Ingezonden bij brief van 5 November 1921.)

Artikel 38. De voor dit artikel aangevraagde verhooging betreft hetzelfde onderwerp als de bij de wet van 30 Mei 1921 (*Staatsblad* n°. 745) tot stand gekomen verhooging van artikel 32 van het IVde hoofdstuk der Staatsbegroting voor het dienstjaar 1920, waarbij een bedrag van f 16 970 werd beschikbaar gesteld voor de bijdrage in de kosten van motorrijwielen voor officieren der militaire politie. Voor de controle op de vaak ver uiteenliggende posten is een motorrijwiel voor den afdelingscommandant onmisbaar. Dat een zoo groot bedrag ten laste komt van het Departement van Justitie, vindt zijn grond in het feit, dat een zoo belangrijk deel van de politietroepen ten dienste der grensbewaking wordt aangewend.

Artikel 95. Het ter verhooging van art. 95 aangevraagde bedrag moet eensdeels dienen ter uitkeering van algemeene subsidies, waarvoor nog slechts een gedeelte is kunnen worden toegekend van hetgeen waarop de betrokken instellingen op grond van de reclasseeringsregeling naar billijkheid aanspraak kunnen maken.

Uit dien hoofde zouden nog toe te kennen zijn de volgende bedragen aan:

het Nederlandsch Genootschap tot Zedelijke Verbetering van gevangenen: zeventien duizend vierhonderd vijf en zeventig gulden (f 17 475);

het Leger des Heils: achttien duizend gulden (f 18 000);

de Roomsch-Katholieke Reclasseeringsvereniging: elf duizend vierhonderd veertig gulden (f 11 440);

de Reclasseeringsvereniging voor Amersfoort en omstreken: honderd gulden (f 100);

de vereniging „Werkloozenzorg” te 's Gravenhage: negenhonderd gulden (f 900);

de vereniging „Het Hoogeland”: zeshonderd vijftig gulden (f 650);

de Vereeniging Nederlandsche Landkolonisatie en Inwendige Zending: vijfduizend negenhonderd vijftig gulden (f 5950);

de vereniging „Landarbeid”: twee duizend negenhonderd vijf en dertig gulden (f 2935);

de vereniging „Luctor et Emergo”: tweehonderd vijf en twintig gulden (f 225);

de vereniging „Pro Juventute”, te Arnhem: honderd twaalf en een halve gulden (f 112,50);

de vereniging: Boddaert Tehuizen voor Schoolgaande Kinderen, te Amsterdam: elfhonderd zeven en dertig gulden vijftig cent (f 1137,50);

de Vereeniging van Reclasseeringsinstellingen: elf duizend driehonderd en vijftig gulden (f 11 350);

de Reclasseeringscommissie der Nationale Christen Geheelonthoudersvereniging: vijf en zeventig gulden (f 75);

de Nederlandsche Vereeniging tot afschaffing van alcoholhoudende dranken: honderd tien gulden (f 110);

het Medisch consultatiebureau voor Alcoholisme, te Amsterdam: drie duizend zeshonderd gulden (f 3600);

het Roomsch-Katholiek Consultatiebureau voor drankzuchtigen, te Helmond: twee duizend gulden (f 2000);

het Consultatie Bureau voor Alcoholisme, te 's Gravenhage: achthonderd vijf en twintig gulden (f 825);

het Roomsch-Katholiek Consultatiebureau voor drankzuchtigen, te Rotterdam: zeven honderdvijftig gulden (f 750);

het Zuid-Limburgsch Drankweer Comité: vijftig gulden (f 50);

de Vereeniging tot instandhouding van het Winschoter Consultatiebureau voor drankzuchtigen: tweehonderd gulden (f 200);

de Vereeniging tot instandhouding van het Geneeskundig Consultatiebureau voor drankzuchtigen te Groningen: vijf-honderd vijf en twintig gulden (f 525);

de Vereeniging tot Drankbestrijding „het Groninger Systeem In de Droge Kroeg”: duizend achthonderd vijftig gulden (f 1850);

de Groot Loge van de Neutrale Onafhankelijke Orde van Goede Tempeliers: driehonderd gulden (f 300);

de vereniging: Consultatiebureau voor Drankzuchtigen, te Zwolle: tweehonderd en dertig gulden (f 230).

Anderdeels moeten hieruit als verplegingssubsidie betaald worden kosten van in dit jaar vallende reclasseeringspogin-

gen, uit welken hoofde een belangrijk bedrag voor de verpleging van ontslagenen verschuldigd is aan de navolgende inrichtingen:

Het Grootte Woudhuis, te Apeldoorn;
 Het Hoogeland, te Beekbergen;
 de Grootte Batelaar, te Lunteren;
 verschillende toevluchten van het Leger des Heils;
 Welkom, te Arnhem;
 Luctor et Emergo, te Nijmegen;
 Hulp voor Onbehuisden, te Amsterdam;
 Filadelfia, te Vries;
 Wilhelminahoeve, te Grootegast;
 Landarbeid, te Vledder.

Hierbij wordt opgemerkt, dat, waar in andere jaren deze inrichtingen in de maanden April—September minder bevolkt, soms wel haast ledig waren, er dit jaar hoegenaamd geen verandering intrad, ten gevolge van de werkloosheid.

Nagaande, welke oorzaken de hierbedoelde suppletoire aanvraag noodig maken, dient allereerst in het oog te worden gehouden, dat de stijging boven het in 1920 toegestane bedrag niet f 150 000, doch aanzienlijk minder, nl. f 75 000, bedraagt. Immers het eindcijfer bedroeg voor dat jaar op hetzelfde artikel, ingevolge de wet van 30 Mei 1921, *Staatsblad*

n°. 745, waarbij eene verhooving met f 115 000 werd toegestaan, f 205 000. De verhooving van uitgaven ten laste van dit artikel is het gevolg van de stijging van kosten op alle onderdeelen der reclasseering. Bij den groei, vooral van het reclasseeringswerk der grootere instellingen, waren onvermijdelijk hogere uitgaven voor salariering van personeel, voor administratie, reiskosten e. d.; bovendien moesten voor meer personen verpleeggelden betaald worden en stegen ook deze bedragen per man en per dag. Het beter toegerust zijn van de instellingen voor haar taak maakte eene ruimere toepassing van het instituut der voorwaardelijke invrijheidstelling mogelijk, echter niet zonder dat ook hierdoor meer stijging van uitgaven voor vergoeding van gemaakte kosten onvermijdelijk werd.

Tegenover een en ander mag ondergeteekende echter in het licht stellen, dat de reclasseering alleen reeds door de voorwaardelijke invrijheidstelling een belangrijk bedrag aan onderhoudskosten van gedetineerden bespaarde. Intusschen is ook hij er op bedacht, dat nog in het bijzonder in de gegeven omstandigheden ook ten deze de noodige beperking van uitgaven moet worden verkregen en hij heeft ter verzekering daarvan dan ook zijnerzijds nog nader maatregelen genomen.

De Minister van Justitie,

HEEMSKERK.